

Határozatok Tára

C-413/13. sz. ügy

**FNV Kunsten Informatie en Media
kontra
Staat der Nederlanden**

(a Gerechtshof te 's-Gravenhage [Hollandia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Verseny — EUMSZ 101. cikk — Tárgyi hatály — Kollektív szerződés — A szolgáltatást nyújtó önálló vállalkozó minimális díjazását megállapító rendelkezés — A »vállalkozás« fogalma — A »munkavállaló« fogalma”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (első tanács), 2014. december 4.

1. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bíróság hatásköre — A nemzeti jog által alkalmazhatóvá tett uniós jogi rendelkezésnek a belső vonatkozású helyzetre való alkalmazása okán kért értelmezése — Ezen értelmezésre vonatkozó hatáskör*

(EUMSZ 267. cikk)

2. *Verseny — Uniós szabályok — Tárgyi hatály — Kollektív szerződés — A szolgáltatást nyújtó önálló vállalkozó minimális díjazását megállapító rendelkezés — A látszólagos önálló vállalkozó fogalma — A munkavállalókkal hasonló helyzetben lévő kiegészítő zenész — Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó rendelkezés*

(EUMSZ 101. cikk, (1) bekezdés)

3. *Verseny — Uniós szabályok — Vállalkozás — Fogalom — Szolgáltatást nyújtó önálló vállalkozók — Belfoglaltság — Feltételek — Díjazás fejében történő szolgáltatásnyújtás és az alá-, fölérendeltségi viszony hiánya*

(EUMSZ 101. cikk, (1) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 17–20. pont)

2. Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy valamely kollektív szerződés olyan rendelkezése, amely szerint bizonyos minimális díjazást kell kapniuk azon, szolgáltatást nyújtó önálló vállalkozóknak, akik valamely szerződő fél munkavállalói szervezet tagjai, és akik szolgáltatásnyújtási szerződés alapján a munkáltató számára ugyanazon tevékenységet végzik, mint az e munkáltatónál foglalkoztatott munkavállalók, csakis akkor nem tartozik az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, ha ezek a szolgáltatást nyújtó személyek látszólagos önálló vállalkozóknak minősülnek, vagyis az említett munkavállalókkal hasonló helyzetben lévő szolgáltatók. Ennek megítélése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

(vö. 22., 23., 30., 41., 42. pont és a rendelkező rész)

3. A valamely zenekar tagjait helyettesítő zenészekhez hasonló szolgáltatók főszabály szerint az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett vállalkozásoknak minősülnek, mivel díjazás fejében egy adott piacon szolgáltatást nyújtanak, és a megbízóiktól független gazdasági szereplőként fejtik ki tevékenységüket. Ez a megállapítás azonban nem zárja ki azt, hogy valamely kollektív szerződés rendelkezése a szociális párbeszéd eredményének legyen tekinthető, amennyiben a szolgáltatást nyújtó önálló vállalkozók, akik nevében és érdekében a szakszervezet tárgyal, valójában látszólagos önálló vállalkozók, vagyis a munkavállalókkal hasonló helyzetben lévő szolgáltatók. Ugyanis a szolgáltató elveszítheti a független gazdasági szereplő minőségét, és így a vállalkozási státuszát, ha a piaci magatartását nem önállóan határozza meg, hanem teljes mértékben a megbízójától függ, mivel egyáltalán nem viseli a megbízó tevékenységéből eredő pénzügyi és kereskedelmi kockázatokat, és a megbízó vállalkozásába integrált segédszerveként működik.

Egyébiránt a munkavállaló uniós jogi fogalmát olyan objektív kritériumok szerint kell meghatározni, amelyek – figyelembe véve az érintett személyek jogait és kötelességeit – a munkaviszonyt jellemzik. Ennek fényében a nemzeti jog szerint szolgáltatást nyújtó önálló vállalkozónak való minősülés nem zárja ki, hogy az uniós jog értelmében az adott személy munkavállalónak minősüljön, ha önállósága csak látszólagos, és így valójában egy munkaviszonyt leplez. Következésképpen az uniós jog értelmében vett munkavállalói státuszt nem befolyásolhatja az, hogy valamely személyt a nemzeti jogra tekintettel szolgáltatást nyújtó önálló vállalkozóként foglalkoztatnak, amennyiben ez a személy a munkáltatója irányítása alatt dolgozik, különösen a munkavégzése idejének, helyének és tartalmának meghatározását illetően, amennyiben nem osztozik e munkáltató kereskedelmi kockázataiban, és amennyiben a munkaviszony időtartama alatt az említett munkáltató vállalkozásának a részét képezi, vele egy gazdasági egységet alkotva.

(vö. 27., 31., 33–36. pont)